

Sinek, çiçek, böcek ve Küçük Sözler

Risâle-i Nur'da çokça zikredilen sinekli, çiçekli, böcekli, ağaçlı, yapraklı, meyveli, çekirdekli... bahisleri yadırgayanlar var.

Kezâ, Küçük Sözler'de olduğu gibi, pek mühim hakikatlerin muhtelif hikâyeciklerle anlatılmasına müstehzi ve alaycı tavırlarla bakanlar var.

Aynı şekilde, küçük ve dar dairedeki hizmetlerin, büyük ve geniş daireye nisbeten daha mühim, daha lüzumlu ve daha makbul olduğuna dair (Meyve'nin 4. Meselesi gibi) bahisleri anlamakta ve kabullenmekte bir hayli zorlanan deve dişi gibi adamlar var.

Var oğlu var...

Risâlelerdeki ilgili bahislere böyle küçümseyici veya alaycı bir nazarla bakanların çoğu, ne yazık ki hoca kılıklı, dindar kisveli tiplerdir.

Bir kısmı, mücahitlik taslayan, dünyayı ele geçirmeye hazır, kibir ve enaniyet kulvarında at koşturana mağrur yarmalardır.

Kafasını büyük ve geniş dairedeki işlere taktığı için, böyle "küçük ve basit şeyler"i göremeyecek kadar sersem-âvâre olmuş sefillerdir.

Bu gürûhta olanlar için en vahim ve en acınacak durum ise, Cahiliye Devri müşriklerin akıl, adet ve bakış tarzlarına benzemeye başlamalarıdır. İtikadları farklı olmakla beraber, amelde, aynı o müşriklerin tavrını takınmaları, yahut onları taklide çalışmalarıdır.

Zira, Cahiliye Devri müşrikleri de Kur'ân'ın sinekten, arıdan, karıncadan, örümcekte bahsetmesini küçümseyerek yadırgamışlar; hele hele en uzun sûre isminin "Bakara/İnek" olmasını fazlasıyla diline dolamaktan çekinmemişlerdir.

İşte bu hadsizliktir, haddini aşmaktır. Tam bir gaflet ve dalâlettir. Allah'ın hikmet, kudret ve azâmetinden tegâful ile cehaletini sergilemektir.

Rabbim, hiç bir kulunu, hele Ümmet-i Muhammedin (asm) hiçbir ferdiyi böyle aşağılık bir derekeye düşürmesin; düşmüş olanları da intibaha getirip uyandırsın ve kurtarsın diye duâ ediyoruz.

Kudsî kaynaklar

Mevzu ile alâkalı önemli bir nokta da şudur ki: Sekizinci Söz'de anlatılan meşhûr hikâyeciğin Fihrist'inde, o hikâyenin

aslıının "Suhûf-u İbrahimiye"de olduğu ve oradan alındığı ifade ediliyor.

Bu da gösteriyor ki, Tolstoy'un "Hind Hikâyeleri" kitabında da aynen nakledilen bu hikâyenin aslı ve kaynağı ulvîdir, âlîdir, kudsîdir...

Hiç şüphe edilmesin ki, kimi basiretsizlerin nazarında basit gibi görünen Risâlelerdeki diğer hikâye, misâl ve temsillerin de ulvî-kudsî birer kaynağı vardır. Onların hiç biri öyle zannedildiği gibi büsbütün hayalî, farâzî, gelişigüzel, lâlettâyin hikâyeler değildir. Mervîdir, mevsûktur, dolayısıyla makbuldür.

Kezâ, küçücük temsiller kabilinden Nur Külliyyatında dercedilip zikredilen bilimum sinekli, çiçekli, böcekli, yapraklı, meyveli, çekirdekli..., hatta gözle görünmez derecedeki madde ve mahlûkattan (hüve, hurdebini, zerre, parçacık...) söz eden bahisler de, aynı şekilde Kur'ân'ın şânına ve hikmetli nazarına muvafık şekilde işlenmiştir.

Bu hikmetli sırları bilmemek, zikredilen bahislerin bir ulviyetinin, kudsîyetinin olmadığını hâşâ ki göstermez.

Bize düşen, söz konusu bahislere tenkitli bakış ve yaklaşım yerine, nazar-ı hikmetle ve âzami derece istifade niyeti ile bakarak, nasibimize düşeni almaya çalışmaktır.

Ne mutlu, bu nazarla bakıp istifaza ve istifadesi ziyade olanlara...

@salihoglulatif:

Fihrist Risâlesi, 130 parçadan müteşekkil Risale-i Nur Külliyyâtının bir cüz'üdür. Makamı, 15. Lemâ ile 10. Şuâ'dır. İçinde çarpıcı, orijinal, endemik bahisler var. Bu Risâle okunmadan, Külliyyât devredilmiş sayılmıyor.